

Sygn. akt II Ca 99/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

Sędziowie: SO Maria Kolcz

SR Kamil Majcher (del.)

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W. Oddziału w W.

przeciwko A. S.

o zapłatę 289,97 zł

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt I C 1574/14

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 99/15 (transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia)

Początek tekstu

[Przewodnicząca 00:00:00.000]

(...)wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej Sąd Okręgowy w Świdnicy po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 roku na rozprawie sprawy z powództwa (...) w W. Oddziału w W. przeciwko A. S. o zapłatę kwoty 289 złotych 97 groszy na skutek apelacji strony powodowej od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 20 listopada 2014 roku sygnatura akt I C 1574/14 oddala apelację. Proszę usiąść będzie wygłoszone uzasadnienie (...) do sprawy II Ca 99/15. Więc więc apelacja nie podlegała uwzględnieniu. Sąd Okręgowy rozpoznając niniejszą sprawę przyjął za własne ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy gdyż są one prawidłowe i w zasadzie bezsporne. Zarzut, na który powołuje się skarżący dotyczy w zasadzie tylko jednej kwestii, a mianowicie naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 405 kc. W ocenie strony powodowej osiągnięte przez pozwanego komornika wzbogacenie wyraża się w korzyściach uzyskanych przez zaoszczędzenie na wydatkach, jakie wzbogacony poniósłby gdyby nie posiadał kwoty 289 złotych i 97 groszy. Ponadto komornik rozdisponował otrzymaną od strony powodowej kwotą na rzecz wierzyciela oraz na pokrycie kosztów egzekucyjnych, w tym własnego wynagrodzenia. W ocenie skarżącego brak było podstawy prawnej by komornik mógł zatrzymać część uzyskanej kwoty tytułem wynagrodzenia za swoje czynności.

Z takim poglądem jednak nie sposób się zgodzić. Zupełnie, bowiem nie zrozumiałe jest, na jakich wydatkach miałby zaoszczędzić komornik gdyby nie dysponował on sporną sumą. Ponadto oczywistym jest, że większość tejże kwoty trafiła do wierzyciela, nie była, więc to korzyść, którą osiągnął organ egzekucyjny. Nie można, więc przyjąć by po stronie pozwanego w ogóle mogło dojść do wzbogacenia. Nie można również uznać, jak to zdaje się sugerować skarżący by komornik naliczając od podjętej czynności stosowną opłatę egzekucyjną uczynił to bez podstawy prawnej. Opłata egzekucyjna zbliżona charakterem do opłat sądowych jest należnością o charakterze publiczno-prawnym stanowiącą rodzaj daniny publicznej i na taki jej charakter nie ma wpływu okoliczność, że przychody z opłat egzekucyjnych przeznaczone są na pokrycie kosztów działalności komornika. Ponadto opłaty pobierane przez komornika są uiszczane z tytułu prowadzenia egzekucji, a więc realizacji zadań publicznych państwa posługującego się w tym wypadku komornikiem działającym, jako funkcjonariusz publiczny w roli organu egzekucyjnego, którego zadaniem jest wykonywanie wyroków sądowych. Należy wreszcie podkreślić, że komornik uczynił to, czyli pobrał tą opłatę egzekucyjną w oparciu o odpowiednie przepisy ustawy o komornikach sądowych i egzekucji na podstawie, których opłata egzekucyjna i zwrot poniesionych przez komornika wydatków są należne. Jeśli zaś chodzi o wywody skarżącego dotyczące przepisu art. 138a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych to przepis ten nie może mieć w niniejszej sprawie zastosowania w ocenie Sądu Okręgowego ma on, bowiem charakter wyjątkowy i w związku z tym musi on być interpretowany ściśle, a nierozszerzająco, jak chciałaby strona powodowa. Skoro, więc w przepisie tym zostały wymienione określone podmioty zobowiązane do zwrotu kwot przekazanych przez (...), a wśród nich nie wymieniono komorników, czy też w ogóle organów egzekucyjnych powoływanie się na tenże przepis w przedmiotowej sprawie nie jest możliwe. Reasumując uwagi na powyższe okoliczności apelacja, jako bezzasadna musiała podlegać oddaleniu na podstawie art. 385 kpc. (...)

(...)

(...)

[Koniec części 00:04:01.098]